

VARMISTIN

Hämeen maakuntajoukkojen lehti 3/25

VARMISTIN MUKANA
MONENLAISISSA
TAPAHTUMISSA

Korpi-Käki 2025 takana ja kunniakirjat kädessä.

VARMISTIN

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy joulukuussa 2025. Aineisto sitä varten on toimitettava 15.11.2025 mennessä.

ISSN 2242-4679 (painettu)
ISSN 2737-2685 (verkkojulkaisu)

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Päätoimittaja Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12
0299 484 190 (ma-pe virka-aikana)

VMP-upseeri

Eero Virtanen
eero.virtanen@mil.fi

Alueupseeri

kapteeni Timo Matilainen
0299 484 122
timo.matilainen@mil.fi

Päivystäjä

0299 484198
paivystaja@phmaakk.fi

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kuvat kannessa, infisivulla ja sisällyssivulla:
Jenni Paasio, harjoituksiin osallistuneet

VARMISTIN RY

www.varmistin.fi

www.facebook.com/varmistin

www.linkedin.com/company/varmistin

@varmistin #varmistin

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA

www.maakuntakomppania.fi

www.facebook.com/phmaakk

www.instagram.com/phmaakk

@phmaakk #phmaakk

*Kansainvälistä toimintaa Tšekeissä
Summer Blade -harjoituksessa.*

VARMISTIN NRO 3

13.9.2025

17. vuosikerta

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

Puheenjohtaja 5

Aluetoimisto 6

MKJ 7

Korpi-Käki 2025 8

Varmistin ry 10

Victor Mike ry 11

Sotilastarkka-ammunta 12

Aarne Kumpulainen 13

Summer Blade 14

Vaikeneva tiedustelija – osa 2 17

PÄÄTOIMITTAJA

Yhteisön voima on turvamme

Puolustusvoimien MilJazz-kesäkiertue saapui taas kesäkuussa Lahteen. Odotettu ulkoilmatapahtuma herätti Pikku-Vesijärven puiston eloon musiikilla ja iloisella festaritunnelmalla kauniissa kesäsäässä. Tapahtumassa oli mahdollisuus tutustua muun muassa varusmiespalvelukseen ja naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen, reserviläistoimintaan sekä kalustonäyttelyyn. Samalla se muistutti yleisöä siitä, kuinka Puolustusvoimat on läsnä ja helposti lähestyttävissä osana suomalaista yhteiskuntaa.

Varmistin ry ja Päijät-Hämeen maakuntakomppania olivat myös paikalla edustamassa vapaaehtoista maanpuolustusta. Hämeen maakuntajoukkojen tukiyhdistyksenä Varmistimen tehtävä on vahvistaa maanpuolustustahtoa ja -valmiuksia, ja se tapahtuu usein juuri yhteisten kokemusten ja erilaisten tapahtumien sekä harjoitusten kautta.

Lehtemme sivuilla on paljon esimerkkejä tästä. Pääsette lukemaan muun muassa siitä, miten Sotilastarkka-ammuntapäivä Vesivehmaalla sujui ja mitä siellä opittiin. Lisäksi pääsette tutustumaan Summer Blade -harjoituksen tunnelmiin Tšekissä ja näkemään, miten kansainvälinen yhteistyö toimii käytännössä. Korpi-Käki-harjoitus puolestaan kertoo jännittävät tarinat sekä tuholaisosaston että torjuntajoukkueseen näkökulmista. Nämä erilaiset harjoitukset opettavat sopeutumaan ja toimimaan ryhmässä, oli kyse sitten metsästä tai kaupunkiympäristöstä. Vapaaehtoinen maanpuolustus elää ja kehittyy jatkuvasti.

Elokuussa pääsimme jälleen kokemaan yhteisöllisyyttä, kun Hennala herää -tapahtuma Lahdessa toi yhteen maanpuo-

lustushenkiset toimijat. Vaikka entisen varuskunta-alueen rajoilla saattaa pyöriä muistoja menneistä ajoista, nykyajan Hennala kutsui kaikkia tutustumaan maanpuolustuksen monipuoliseen maailmaan. Se oli jälleen mainio tilaisuus nähdä, miten aktiivista ja monipuolista toiminta on. Toiminnallisia pisteitä oli useampia, ja esimerkiksi Varmistimen esittelypisteellä oli mahdollisuus kokeilla aidon kokosen ja -painoisen nukan kylkiasentoon laittamista.

Maanpuolustus ei ole vain harjoituksia ja teoriaa, vaan se on myös yhteisöllisyyttä, iloa ja yhdessäoloa. Olipa kyse sitten musiikista kesäillassa tai maanpuolustusperinteen vaalimisesta Hennalassa, tärkeintä on, että olemme mukana rakentamassa turvallisempaa tulevaisuutta.

Nähdään harjoituksissa ja tapahtumissa!

Jenni

jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Hyvä Varmistimen jäsen!

Järjestelmien päivityksen yhteydessä Varmistin-lehden osoitetietokanta on osin vaurioitunut. Tästä seurauksena on ollut se, etteivät kaikki ole saaneet paperista lehteä toiveistaan huolimatta.

Jotta jokainen saa lukea lehensä valitsemallaan tavalla (paperi/sähköinen/arkisto) on välttämätöntä, että saamme teiltä kaikilta tiedot päivitettyinä. Vastaathan pikaisesti oheisesta linkistä aukeavaan kyselylomakkeeseen, jollet ole jo vastannut sähköpostiisi aiemmin tulleeeseen samaan ilmoitukseen. Kiitos teille kaikille, jotka olette jo vastanneet!

Linkki: <https://forms.gle/7bm84H9V1dDU4cPv6>

Lue ohjeet ja kirjoita tiedot tarkasti, kiitos! Vastaaminen ei vie montaa minuuttia, mutta on edellytys sille, että pysymme jatkossa postittamaan lehdet oikein.

Lomakkeeseen vastaamisen lisäksi tarkista omat tietosi:

<https://asiointi.reservilaisliitto.fi>

<https://kauppa.varmistin.fi/c/kannatustuotteet>

Nimilappu Suomen lipulla ja veriryhmätiedolla, 5 kpl 37,90 € tai nimilappu sukunimitiedolla, 5 kpl 28,90 €

Viisi kpl velcro-taustaisia, brodeerattuja nimilappuja. Nimilapun koko on 20 mm x 120 mm, eli se sopii suoraan esim. Puolustusvoimien vaatteiden nimilappupaikkaan.

VARMISTIN

Puheenjohtaja

Meitä on paljon (liki 800), mutta silti meitä ei tunneta. Olen tässä parin viimeisen viikon aikana ollut tapaamassa ihmisiä yleisötapahtumissa. Panssarimuseolla ja Hennala Herää -tapahtumassa. Siellä käydyissä keskusteluissa on tullut selväksi, että meillä on vielä pitkä matka kuljettavana koko maakunnan yhteiseksi toimijaksi.

Jopa ihan Lahden tasolla työtä riittää. On ollut todella ilahduttavaa huomata, että suhtautuminen on ollut erittäin positiivista. Työtämme arvostetaan, ja aina joku haluaa mukaan vähän enemmän.

Miksi me tarvitsemme enemmän jäseniä? Tähän on monikin syytä. Sen "itsestään selvyiden", vahvemman roolin, lisäksi näen ainakin seuraavat isot tekijät;

1. tietoisuus siitä, että turvallisuushuolet otetaan vakavasti ja meillä on toimijoita laajasti vähentää ihmisten stressitasoja
2. mahdollisuus saada luotettavaa ja ensikäden tietoa lisää resilienssiä ja vähentää ulkopuolisten tahojen vaikutusmahdollisuuksia
3. oman innostuksen ja kiinnostuksen voi liittää turvallisuuden tekemiseen ja siinä Varmistin tarjoaa hyvät edellytykset.

Pyydänkin jokaista teistä kertomaan Varmistin ry:stä tutuille ja ehkä vähän tuntemattomammillekin. Sekä tietysti ottamaan meidät sosiaalisessa mediassa seurantaan. Tuo sosiaalisen median kanavien seurantaan ottaminen tapahtuu helpoiten, kun menet Varmistimen kotisivulle ja sieltä ihan sivun alalaitaan. Sieltä löydät "napit" joita painamalla pääset suoraan meidän SoMe-sivuillemme ja seuraamaan

meitä. Jokainen seuraaja / tykkääjä vie meitä yhä useamman tietoisuuteen.

Syksyn aikana tulemme näkymään mm. Hartolan markkinoilla. Tule moikkaamaan, jos olet siellä päin. Olemme siinä puolustusvoimain osaston kupeessa. Jos sinun lähi-alueellasi järjestetään jotain tapahtumia, niin ole yhteydessä. Katsotaan, onko meillä mahdollisuutta tulla ihan livenä kertomaan mistä Varmistin ry:ssä on kyse.

Tällä syyskaudella Varmistin ry:n yksi tärkeä toimenpide on yhteyksien ja verkostojen luominen Kanta-Hämeen puolelle. Tässä(kin) tarvitsemme isosti teidän apujanne. Varsinkin vinkkien antamisessa, missä kannattaisi näkyä, ketä kannattaisi käydä tapaamassa jne.

Laita siis rohkeasti viestiä siis tulemaan minulle päin. Kaikki verkostomme ja jäsenmäärämme kasvattamista tukevat ehdotukset otan ilolla vastaan! Ja pidetään peukut pystyssä, että Ukrainan sota vaihtuisi asialliseen rauhaan!

t. Kari I. M.

kari.i.mattila@varmistin.fi

Varmistin ry
<https://varmistin.fi>
Puheenjohtaja
p. 0400 428 950

<https://www.linkedin.com/in/kariimattila/>

Varmistin ry.

www.varmistin.fi

jasenasiat@varmistin.fi

Varmistin-yhdistyksen säännöt löytyvät verkosta, varmistin.fi.

Voit varmistua, että tukesi käytetään oikeaan tarkoitukseen. Lisätietoja toteutuneesta varojen käytöstä ja suunnitelmista antaa yhdistyksen puheenjohtaja Kari I. Mattila, kari.i.mattila@varmistin.fi.

Hyvät lukijat – maanpuolustajat!

Olen everstiluutnantti Kimmo Alesmaa, Hämeen alue-toimiston päällikkö ja paikallispataljoonan komentaja. Aloitin tehtävässäni kesäkuun ensimmäinen päivä ja jo ennen esittäytymistäni kiitän työkavereita ja koko Hämeen maanpuolustuskenttää reilusta sekä välittömästä vastaanotosta.

Sotilasurani alkoi varusmiespalveluksesta Porin prikaatissa vuonna 1997. Kadettikoulun jälkeen palvelin kouluttaja- ja päällikkötehtävissä Kainuun prikaatissa. Tämän jälkeen olen ollut eri esikuntatehtävissä usealla paikkakunnalla, jopa Suomen Nato-edustustossa Brysselissä. Siellä olin apulaissotilasedustajan tehtävässä vuosina 2018-2021. Alue toimiston päällikön tehtävään minut käänsettiin Kajaanista Kainuun jääkäripataljoonan komentajan tehtävästä, jossa palvelin vuosina 2023-2025.

Useasti nousee esiin kysymys tehtävähistorian parhaista tehtävistä; tähän on helppo vastata, sillä kaikki tehtävät ovat olleet mielenkiintoisia ja vaativia juuri siinä vaiheessa elämää. Puhun mielelläni yksilön toimintakunnan ja hyötyliikunnan puolesta, silti en välttämättä enää selviäisi niistä vaatimuksista, mitä sotilasjoukon kouluttajalta parikymmentä vuotta sitten vaadittiin ja vaaditaan edelleen. Kouluttajan kokonaiskuormitusta nostaa tänä päivänä myös reaaliaikaisen tiedon tulva, jota älylaitteista tulee koko ajan. Ehdin onneksi palvella kouluttajana aikana, jolloin metsäharjoituksissa ei aina ollut matkapuhelinverkon peittoa eikä uutisia luettu puhelimen avulla.

Nykyisessä tehtävässäni pääsen toimimaan teidän reserviläisten kanssa, tekemään ja ohjaamaan valmiussuunnittelua sekä kutsuntojen yhteydessä puhumaan nuorille asevelvollisille. Olen myös ensimmäisten kuukausien aikana täällä Hämeessä käynyt pitämässä muutamia esitelmää maanpuolustuksen ajankohtaisista asioista.

Hyvät Varmistin-lehden lukijat. Luette juuri pääviestini poikkeusoloja varten; ”Pidä huolta toimintakyvystäsi, jotta juuri sinä olet poikkeusoloissa se, joka kykenee toimimaan ja auttamaan, autettavan roolin sijasta.”

Yllä oleva kattaa yksilön varautumisen kokonaisuuden laajasti. Jokainen meistä voi syventää omaa varautumistaan erilaisilla kursseilla, taidoilla ja varusteilla. Loppujen lopuksi varusteista tai osaamisesta ei ole hyötyä, jos si-

nulla ei ole toimintakykyä. Toimintakyvyn parantamisen voi ottaa osaksi arkea. Olen peräänkuuluttanut ihan pieniä arjen ratkaisuja:

1. Lisää hyötyliikuntaa.
2. Vältä yksityisautoilua ja jos ajat autolla kauppaan, niin pysäköi ainakin hiukan kauemmaksi.
3. Älä käytä hissiä, vaan aina portaita.
4. Pyöräile ja jos käytät sähköpyörää, niin aina ei tarvitse käyttää maksimaalista sähköapua.
5. 10000 askelta päivässä on perustavoite ja sen ylittävä määrä vasta kehittää.

Toki meistä jokainen on yksilö, mutta pienilläkin muutoksilla, kunhan ne ovat johdonmukaisia ja pysyviä, saadaan toimintakyky paranemaan.

Toinen yksilön ja koko yhteiskunnan varautumista kehittävä asia on luottamus. Tätä luottamusta kehitetään parhaiten vuorovaikutuksella niin yksilöiden kuin isompien organisaatioiden kesken. Tähän perustuu esimerkiksi normaalioloissa tehtävä viranomaisyhteistyö ja varautuminen. Yksilötasolla tämä on yksinkertaisuudessaan sitä, että tunnemme toisemme, läheisemme ja naapurimme. Poikkeusoloissa, oli poikkeusolojen aiheuttaja sitten luonnonilmiö, pandemia tai sota, kun tunnemme naapurimme, on naapurin auttaminen ja tukeminen helpompaa. Luottamus ja vuorovaikutus on toimintakyvyn ylläpidon ohella parasta ”mikrotason varautumista”.

Hyvät lukijat – olen varma, että edessämme on mielenkiintoinen syksy, jo pelkästään globaalia tilannetta seurattaessa. Tapahtui maailmalla mitä tahansa, me voimme vaikuttaa parhaiten omiin valintoihimme, joten tervehditään siis naapuria portaissa seuraavalla kerralla – samalla lisäämme luottamusta ja yhteiskunnan kriisinsietokykyä, emmekä ole niitä autettavia!

Everstiluutnantti
Kimmo Alesmaa

Kuva: Puolustusvoimat

Paikallisjoukot osana liittouman toimintaa

Maakuntajoukkojen näkökulmasta se, miten Suomen liittymisen Pohjois-Atlantin liittoon eli Natoon tulee näkymään toiminnassa, on vielä monelta osin selkiytymätöntä. Liittolaismaiden reserviläisten kanssa kuitenkin jo tehty yhteistyötä, ja harjoituksissa tullaan varmasti jatkossa näkemään myös ulkomaisia taistelijoita erilaisissa rooleissa ja osana erilaisia kokoonpanoja.

Paikallisjoukkojen tehtävien tasolla muutokset ovat vielä pitkälti suunnittelun ja käynnistämisen asteella. Osa näkyvistä paikallisjoukkojen käytön ja tehtävien muutoksista todennäköisesti kytkeytyy toiminta-alueen liikenteeseen, turvallisuuteen ja perustamiseen liittyviin toimiin, jotka ovat maakuntajoukkojen toiminnan ytimessä jo nyt, mutta joissa jatkossa luultavasti kohdataan uusia toimijoita ja erilaisia toimintakulttuureita.

Kovin paljon ei siis vielä voi sanoa. Toistaiseksi muutoksia voi yrittää hahmottaa uusien, outojen kirjainyhdistelmien ja sanarimpsujen kautta: mitä tarkoittaa VF tai RSOM, entä mitä ihmettä on HNS?

Puolustusvoimat NATO-Suomessa

Suomen liittyminen Naton jäseneksi ei muuttanut Puolustusvoimien päätehtävää, Suomen alueellisen koskemattomuuden valvontaa ja turvaamista. Puolustusvoimien tehtäviin kuuluu niin ikään kansan elinmahdollisuuksien, perusoikeuksien ja valtiojohdon toimintavapauden turvaamista sekä laillisen yhteiskuntajärjestyksen puolustamista – sotilaskoulutusta unohtamatta.

Suomen puolustamisesta vastaa siis edelleenkin ensisijaisesti Suomi. Sotilaallinen liittoutuminen toi kuitenkin mukanaan kokonaan uuden ulottuvuuden, Pohjois-Atlantin liiton yhteisen puolustuksen, johon kuuluu Suomen ja muiden jäsenvaltioiden puolustaminen aseellisia hyökkäyksiä vastaan yhteistyössä niiden asevoimien kanssa sekä yhteisen puolustuksen ja puolustuskyvyn ylläpitäminen ja kehittäminen.

”Getting there is 70 % of the Battle”

Pohjois-Atlantin liiton jäsenenä Suomi voi tiettyjen edellytysten täytyessä pyytää toiselta valtiolta tai liittokunnalta sotilaallista apua. Sotilaallisen avun vastaanottamista varten luotua prosessia kutsutaan isäntämaatueksi (Host Nation Support, HNS). Nato-jäsenyyden toteutumisen yhteydessä Aluevalvontalakia muutettiin siten, että sotilasliittoon kuuluvalla sotilaalla, sotilasajoneuvolla, valtionilma-aluksella ja valtionaluksella voidaan myöntää Suomen alueelle tulon lupa ilman hakemusta.

Käytännössä liittolaisten vierailu perustuu aina isäntämaan esittämään kutsuun vieraan valtion joukoille (Visiting Force, VF). Isäntämaatuki perustuu huolelliseen suunnitteluun, ja toteutusta harjoitellaan liittolaisten kanssa normaalioloissa. Isäntämaatuki onkin tiivistettynä vierailevan henkilöstön ja kaluston huoltoa, logistiikkaa, varustamista ja opastamista siten, että tuki vieraileville joukoille on tehokasta ja että vieraileva joukko toimii Suomen alueella voimassa olevien säädösten mukaisesti.

RSOM, CVC, MOVCON...

Isäntämaatuki alkaa joukkojen ja kaluston vastaanottamisesta sekä niiden saattamisesta yhteen määrätylle alueelle (Receiving, Staging, Onward Movement, RSOM). Vierailevan joukon liikkuminen varsinaiselle toiminta-alueelleen edellyttää mm. moottorimarssien ja huollon suunnittelua ja valmistelua (Movement Control, MOVCON).

Paikallisjoukkojen tehtäviin voi kuulua esimerkiksi liikenteenohjaukseen ja marssitaukopaikkojen (Convoy Support Center, CVC) suunnitteluun ja toteutukseen liittyvät tehtävät. RSOM-tehtävät eivät varsinaisesti kuulu paikallisjoukkojen tehtäviin. Näihin tehtäviin koulutetaan sotilaita erikseen, ja näihin koulutuksiin on mahdollista hakeutua Maanpuolustuskoulutus MPK:n kautta. Yleisinä vaatimuksina tehtäviin on reipas luonne, hyvät viestintä- ja ihmissuhdetaidot sekä sujuva englannin kielen taito.

Mikäli HNS- ja RSOM-asiat kiinnostavat, kannattaa olla yhteydessä MPK:n koulutusvastaavaan, jonka kautta saa lisätietoa järjestettävistä vapaaehtoisista koulutuksista sekä mahdollisuuksista hakeutua kyseessä oleviin tehtäviin.

On hyvä huomata, että englannin kielestä johdetut lyhenneet saavat asiat helposti tuntumaan monimutkaisemmilta tai hienommilta kuin ne oikeasti ovat. Kansanomaisemmin RSOMin voi ymmärtää vähän kuin turistioppaan hommaksi: ensin ollaan ryhmän nimilappu kädessä ja hymyä huulessa satamassa, sitten kerrotaan maan tavat ja vastaillaan tulijoiden kysymyksiin. Lopuksi kerrotaan, että ”tuohon suuntaan, soittakaa tähän puhelinnumeroon, jos tarvitsette apua”.

Huollon tarpeen ja MOVCONin voi puolestaan kansanomaisesti seuraavasti: Paikallisjoukkojen tehtävän näkökulmasta on tietenkin koko lailla sama, että ohjataan alueen kautta ja huolletaan tontilla kotimaista joukkoa vai liittolaisjoukkoa. Se kyseessä olevaa toimintaa juuri muuksi muuta. Sujuvasta kielitaidosta ja kommunikaatiokyvystä voi toki olla apua.

*Perttu Ryytänen
Teppo Koskinen (toim.)*

Korpi-Käki 2025

Toukokuussa 2024 koeponnistettiin pienemmällä porukalla ensimmäinen Korpi-Käki-harjoitus. Harjoitus koettiin onnistuneeksi ja tarpeelliseksi, joten se sai jatkoa keväällä 2025. Harjoituksen kokoa kasvatettiin ja tehtäviä kehitettiin. Tuholaisosaston osalta harjoitus onnistui hyvin. Torjuntajoukkueen osalta harjoitukseen jäi vielä kehitettävää. Osaksi tämä johtui siitä, että harjoituksen järjestelyorganisaatio jäi hieman ohueksi ja söi siten myös torjuntajoukkueen resursseja.

Palautteen perusteella Korpi-Käki-harjoituksella on oma paikkansa reserviläiskentällä. Vuoden 2026 harjoituksen suunnittelu lähtikin jo alustavasti käyntiin ja kehitysideihin tartuttiin välittömästi kiinni.

Kimmo Korhonen

Tuholaisosasto

Tuholaisosasto aloitti harjoituksen suunnittelun lähes heti maaliskuussa pidetyn info palaverin jälkeen, kun saimme listan tehtävistä sekä niiden sijainneista. Ryhmän varajohdaja olikin lähes valoa nopeammin tehnyt alustavan suunnitelman tehtävien toteutusjärjestyksestä, jota lähdimme jalostamaan armottomalla optimismilla ja uskolla itseemme. Karttoja tuli tuijotettua kahden ja puolen kuukauden aikana kymmeniä tunteja, kun jokainen suunnitellun reitin metri opeteltiin ulkomuistiin sekä karttanäkymässä että ilmakuvassa. Reitin suunnittelun lisäksi ryhmän sisällä jaettiin muutaman tehtävän suunnittelu, jottei ryhmä olisi niin vahvasti diktatuuria muistuttava organisaatio. Kyllähän yhden tehtävän suunnittelussa konsultoitin jopa kahta ulkopuolista upseeria, ainoastaan kuullaksemme kuinka haastava kyseinen tehtävä on toteuttaa.

Harjoituksen vääjäämättä lähestyessä ja yhä enemmän aikaa valmistautumiseen käyttäessä, alkoikin jo epäillä omaa mielenterveyttä. Ryhmän sisällä keskusteltiin siitä kuinka korvien välissä olevan vian ei tarvitsi olla suuri, kun suossa räppiminen kuulostaa mukavalta tavalta viettää vapaa-aikaa. Lopputulemaksi keskustelulle todettiin sen vain yhdistävän meitä metsien eläimiä. Optimistista oloa ei paljoa parantanut ryhmänjohtajan auton hajoaminen moottoritielle matkalla harjoitusta kohti, mutta eihän meitä estäisi mikään pääsemästä perille vuoden tärkeimpään harjoitukseen!

Perjantai-illan mittaan saimme kuin saimmekin vihdoinkin koko ryhmän kasaan tukeutumisalueelle ja pääsimme ensimmäistä kertaa kasvatusten tapaamaan ja tutustumaan kunnolla. Ilmassa aistittavasta jännityksestä huolimatta tuli selkeäksi, että nyt on valiojoukko kasassa! Usko ryhmän selviämiseen levisi jokaiseen taistelijaan ja yhdessä käytiin lopullinen suunnitelma läpi viimeistä kertaa ennen koitosta.

Edes yllätyksiä täynnä ollut aloitus ei latistanut tunnelmaa vaan metsään lähdettiin kuin nuori hirvenvasa konsanaan. Sovitusti harjoituksen alun vauhti oli reipasta ja puolen tunnin kohdalla oltiin jo useamman kilometrin päässä metsän siimeksessä. Matkan varrella ryhmä suoritti kolme kootun toiminnan tehtävää sekä kolme tuhoamistehtävää. Harjoituksen ensimmäiset tappiot sattuivat tuhoamistehtävällä Kamulan ilmapalvonta-asemalle, tuhoamispartion kävellessä torjuntaosaston ovelasti järjestämään ansaan. Tuhoamispartio kuvasi olleensa kuin salamalla lyöty kuullessaan korviahuumaavan huudon "SARJA-SARJA-SARJA!" Onneksi tuhotut taistelijat saatiin elvytettyä sekä evakuoitua, ja matka jatkui kiireellä kohti seuraavaa koottua rastia, jossa kävimme Normandiaa muistuttavan tulitaistelun. Taistelu koitui useamman taistelijan kohtaloksi, mutta vastapuolen eversti saatiin vangittua ja tehtävä suoritettiin onnistuneesti.

Kuudesta tehtävästä olimme jo suorittaneet kolme. Ryhmä lähti siirtymään kohti viimeistä koottua rastia ja lähetti kaksi taistelijaa tuhoamaan Pirkonahon johtamispaikkaa. Tehtävä oli täydellinen onnistuminen ja ryhmä saatiin kokoontumispisteelle aikataulun mukaisesti. Viimeisen tuhoamistehtävän suorittamiseen valittiin koko ryhmän suorittaman bruttaalin iskun sijaan ryhmän kahden viekkaimman taistelijan suorittama yllätysisku. Taistelupari ryömi huomaamatta Liuhanpuron radiolinkkiaseman keskelle tuhoten aseman sekä sitä vartioineet torjuntaosaston taistelijat. Päälle hiipivän pimeyden suojissa ryhmä lähti itseluottamusta uhkuen kohti viimeistä tehtävää, joka sisälsikin yllätyksiä, joita kukaan ei osannut odottaa.

Kovasta vauhdista huolimatta ryhmän yhteishenki säilyi läpi harjoituksen ja johtajan roolissa ei olisi voinut parempia taistelijoita toivoa! Toisista huolehdittiin ja keskenään vitsailtiin tauoilla. Helposti johdettavaa joukkoa siis. Parhaiten ryhmän toimintaa kuvaa maaliin kävely yhdessä rintamassa loukkaantuneen taistelijan rinnalla. Kokonaismatkaa 24 tunnin aikana kuljettiin noin 48 kilometriä.

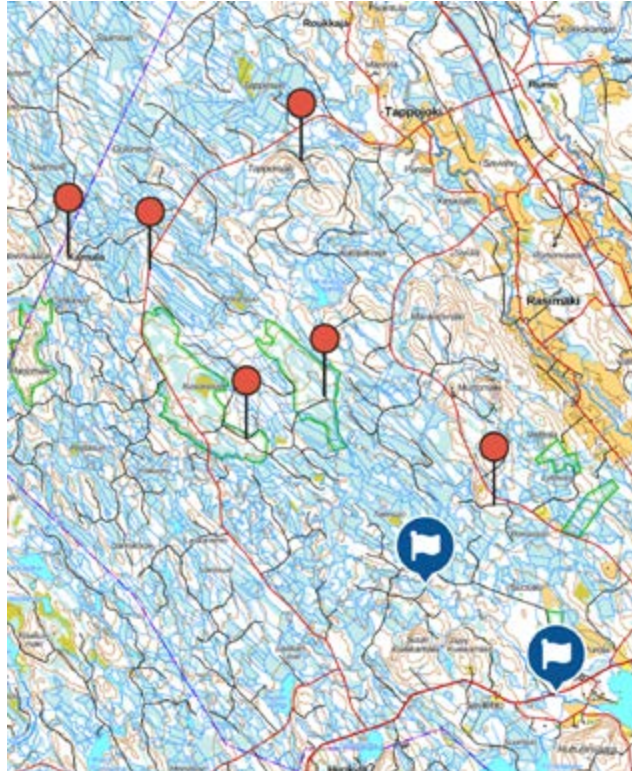
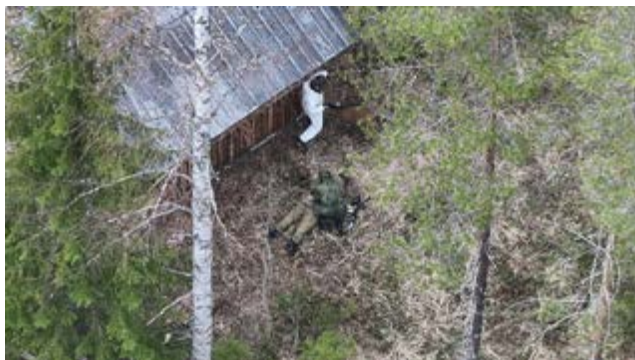
Ikimuistoinen harjoitus, josta ei yllätyksiä puuttunut! Voin suositella harjoitusta kaikille, jotka haluavat testata omia ääriarajojaan.

Tuholaisosaston RJ Anssi Tukiainen

Torjuntajoukkeen erään jäsenen sattumuksia ja mietteitä

Korpi-Käki-harjoitus alkoi torjuntajoukkueen osalta koontumisella Koppelon kodalle lauantaina 17.5. noin 4.30. Alkupalaverin jälkeen mietimme minne vihollinen mahdollisesti iskisi ja miehitimme muutamia mahdollisia paikkoja. Myöhemmin saatuamme dronepartiolta tietoa, että vihollinen on matkalla alueen pohjoisosaan, miehitimme siellä olevia paikkoja. Menin itse Kamulan ilmavalvonta-aseman pohjoispuolelle, jossa oli tiheää kuusitaimikkoa. Lähellä oli myös isompaa puustoa kasvava metsäkannas taimikon ympäröimänä, ja jonka reunassa metsäkoneen ajoura teki jyrkän mutkan. Niinpä ajattelin tuossa olevan hyvä paikan ja menin kuusten juureen väijymään. Kotvan sain väijyä ja kävin välillä myös edessäpäin jonkin matkan päässä kiikaroimassa maastoa, jossa avautui näkymä laajalti Pirkonahon erämaahan. Palattuani takaisin passipaikalleni, alkoikin kohta edestäpäin kuulua ääniä, että jokin sieltä tulee: HIRVI, KARHU kenties? Kunnes näkyy yksi sotilas ja mietin, että onkohan partiokaverini kiertänyt alueen, ei pitäisi olla. Sitten näkyy toinen, sitten kolmas. Ei hitto ne ovatkin vihollisia!!! Kun ensimmäinen niistä on noin viiden metrin päässä minusta ja kohta näkemässä minut, en ehdi ampua yksittäislaukauksia vaan huudan ”sarja, sarja, sarja” konepistoolini päristessä. Tuhosin vihollisen partion kokonaisuudessaan klo 11.35, mutta VIHOLLISEN KOSTO ELÄÄ...

Puolenpäivän jälkeen kävimme värikuulasotaa Sakkovan-kikämpän maastossa. Taistelu oli raivokas. Viholliset saivat rohkean ja taitavan hyökkäyksen päätteeksi vangiksi everstimme. Eversti oli kaukaa viisas ja oli varautunut mahdol-

liseen pidätykseen. Loppujen lopuksi viholliset päästivät everstin vapaaksi lahjuksia vastaan.

Illalla 18 maissa söimme maittavan Pasin valmistaman kentälounaan ja menimme uusiin aseisiin väijymään vihollista. Klo 19.27 vihollinen tuhosi Pirkonahon varajohtamispai-
kan. Mutta VIHOLLISEN KOSTO ELÄÄ EDELLEENKIN VAHVANA! Myöhemmin illalla, kun olimme olleet väijymässä vihollista Liuhanpuron viestiaseman läheisyydessä noin 50 metrin päässä metsikössä suojaisassa paikassa 19:stä 23:een asti neljän tunnin ajan, ajattelin, ettei vihollinen enää ehdi tuhoamaan tätä paikkaa, koska seuraavan tapahtumarastin aikaikkuna rupeaa sulkeutumaan. Niinpä menin autolleni, joka sijaitsi aivan viestiaseman vieressä. Taistelutoverini tuli myös autolle ja juttelimme, ettei vihollinen ehdi enää tuhoamaan tätä kohdetta ja jatkoimme jutellen kaikenlaista muutakin mukavaa. Yhtäkkiä kaverini silmät suurenevat ja hän sanoi jotakin, jota en ehdi edes tajuamaan. Käänän vaistomaisesti pääni kaverini katseen suuntaan ja tajuan jotakin lentävän minua kohti. MIKÄ SAAKELI sieltä lentää sähisten kohti? Kohta tajuan, että sieltä lentää vihulaisten kranaatti tai pikeminkin kasapanos ja samalla huomaan, että muutamia vihollisia lähtee juoksuun läheisen kuusen juurelta. Vihollinen tuhosi Liuhanpuron viestiaseman vartiomiehineen ja autoineen klo 23.20.

Myöhemmin sain tietää, että he olivat samat sotilaat, jotka tuhosi aikaisemmin päivällä! Hatunnosto taitavalle tuholaispartiolle, kun saivat kokeneen metsäsissin tällä tavoin saaliikseen sekä myöskin opiksi ja varoitukseksi itselle ja muille samanlaisissa harjoituksissa oleville, ettei pidä ruveta liikaa laskeskelemaan ja arvioimaan, vaan tiukasti pysyä aloillaan, kunnes käy selvä käsky poistua.

Harjoitus oli kokonaisuudessaan mukava ja hyvähenkinen tapahtuma, johon Julien ja Diego toivat omanlaisensa lisän.

Tapani Ovaskainen, ”Sotinpuron veteraani”

Hämeen maakuntajoukon tukiyhdistys

Maakuntajoukko on Puolustusvoimien poikkeusolojen joukko, joka koostuu pääosin maakunnan alueella asuvista reserviläisistä.

Tukiyhdistys on rekisteröity yhdistys, joka parantaa maakuntajoukon koulutus- ja toimintaedellytyksiä suoraan joukolle ohjattavalla taloudellisella ja muulla tuella.

22.2.2009 – samana päivänä, kun ensimmäiset Päijät-Hämeen maakuntakomppanian sitoumukset allekirjoitettiin – perustettiin Varmistin ry. Tukiyhdistys on näiden reilun viidentoista vuoden aikana tukenut maakuntakomppanian ja maakuntajoukon muiden yksiköiden toimintaa kymmenien tuhansien eurojen arvosta. Pelkästään suoraan rahalla hankittavaan tukeen on käytetty kevääseen 2025 mennessä jo yli 150 000 euroa.

Puolustusvoimat varustaa ja kouluttaa poikkeusolojen joukot – myös paikallisjoukot. Kaikkea rauhan ajan kouluttautumiseen ja valmiuden kehittämiseen tarpeellista ei kuitenkaan ole resurssisystä mahdollista osoittaa erityisen aktiivisesti kehittyvälle joukolle. Osa Puolustusvoimien resursseista voi myös olla käytettävissä vain poikkeusoloissa. Siksi täydentävä tuki on tarpeen.

Tartu toimeen! Osallistu turvallisuuden tekemiseen.

Liity henkilöjäseneksi.

Varmistimen henkilöjäsen saa kotiinsa tai sähköpostiinsa Varmistin-lehden, jossa tuettavan joukon toiminta tulee eläväksi. Varmistin on myös ampumaseura, jolla on ratavuoroja ja koulutusta. 35 euron jäsenmaksusta jäävä tuotto-osuus käytetään muiden varojen tapaan tukemiseen. Liity verkossa: varmistin.fi – Liity jäseneksi.

Liitä yrityksesi tai yhteisösi kannatusjäseneksi.

Kannatusjäsenmaksu on 100 euroa tai vapaavalintainen suurempi summa. Se käytetään suoraan tukeen. Liity verkossa: varmistin.fi – Jäsenlomake. Kannatusjäsenmaksu laskutetaan antamaasi osoitteeseen.

Laita ilmoitus Varmistin-lehteen.

Varmistin-lehti tavoittaa maanpuolustuksen ja turvallisuuden ydinjoukon Hämeessä. Se jaetaan jäsenten lisäksi kirjastoihin ja tärkeimmille sidosryhmille. Ilmoitus Varmistimessa on vahva viesti yrityksesi osallistumisesta yhteisen turvallisuuden tekemiseen. Hinnat alkaen 50 euroa. Ks. varmistin.fi – Mediakortti.

Varmistin ry. voi sääntöjensä mukaan vastaanottaa raha- tai tavaralahjoituksia tahoilta, jotka sitoutuvat yhdistyksen sääntöjen mukaiseen varojen käyttöön, tai perintöjä tahoilta, joiden tiedetään hyväksyneen yhdistyksen tarkoitusperät. Tavaralahjoitusten tulee olla tuettavan joukon käyttöön sopivia, sillä yhdistyksellä ei ole edellytyksiä tavarantoimintaan.

KERÄYSTIEDOT

Tilinumero IBAN FI21 4212 0010 3108 58, BIC ITELFIHH
Rahankeräysluvan saaja ja toimeenpanija: Varmistin ry.
Rahankeräysluvan myöntäjä: Poliisihallitus
Luvan numero: RA/2022/249 (21.2.2022)
Keräyksen toimeenpano-aika: 21.2.2022–

KIITOS TUESTASI!

Tuki maakuntajoukolle on tuki kotiseudun turvallisuudelle.

Kerätyillä varoilla tuetaan vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta erityisesti Hämeen maakuntajoukon jäsenten osaamista kehittäen. Varoilla tuetaan maakuntajoukon kouluttajien ja asiantuntijoiden osallistumista maksullisiin kouluttaja- ja muihin oikeuksiin antaviin koulutuksiin sekä osaamista kehittäviin koulutuksiin, maksetaan kutsuttujen ulkopuolisten kouluttajien palkkioita. Varoilla hankitaan koulutus- ja koulutuksessa tarvittavaa välineistöä ja tarvikkeita. Varoja voidaan käyttää myös maakuntajoukon koulutuksen tarvitsemien palvelujen, esimerkiksi tietotekniikka- ja televiestintäpalvelujen sekä tilapalvelujen, hankkimiseen.

Yhteinen Häme – yhdessä vahvempi

Kun katsoo karttaa vähän tarkemmin, huomaa, että Kanta-Hämeen Päijät-Hämeellä on yllättävän suuri merkitys koko Suomen turvallisuudelle. Meidän alueemme puolustaminen turvaa myös "ison kirkon" ja varmistaa, että huoltovarmuuden kriittiset toiminnot pysyvät käynnissä. Ei siis ihme, että Puolustusvoimat koki Hämeen alueiden paikallisjoukkojen yhdistämisen yhdeksi kokonaisuudeksi luontevaksi ratkaisuksi nykyajan sodankäynnin ja teknologian maailmassa.

Maakuntajoukot ovat nyt yhtä Hämettä. Siksi Kanta-Hämeen maakuntakomppanian tukiyhdistys Victor Mike ry ja Varmistin ry käynnistivät viime talvena keskustelut tiiviimmästä yhteistyöstä. Lopputuloksena Varmistin ry otti vastuulleen koko Hämeen maakuntajoukkojen tukemisen – ja Victor Mike ry siirtyi historiaan. Nyt viestimme ja toimimme yhtenäisenä joukkona, laajemmilla hartioilla. Mukaan on kutsuttu myös alueen elinkeinoelämää, ja ensimmäiset askeleet elinkeinoelämän kanssa on jo otettu.

Varmistin ry:n toimintamalli on valtakunnallisestikin edistysellinen ja ainutlaatuinen. Se nojaa suomalaiseen kokonaisturvallisuuden ajatteluun: viranomaiset, vapaaehtoiset, elinkeinoelämä ja tavalliset kansalaiset muodostavat yhdessä toimintakykyisen, joustavan ja tehokkaan verkoston. Ukrainasta olemme nähneet, että juuri tällainen malli toimii.

Miksi tämä on tärkeää? Koska yhdessä tekeminen tekee meistä niin vahvoja, että hyökkääjän kannalta isompiin

toimiin ryhtyminen ei ole kannattavaa. Ja vaikka "kiusaa" varmasti tulee – kuten presidenttitalolta on todettu – valmistautuminen antaa meille työkalut kestää, ja minimoida, sen vaikutukset.

Matka koko Hämeen kattavaan yhteistyöhön on aloitettu. Yhteydet avainhenkilöiden välillä toimivat, mutta uusia toimintamalleja tarvitaan – onhan Heinolasta pitkä matka Forssaan. Nämä haasteet ratkotaan yhdessä, ja Varmistin ry aikoo näkyä ja kuulua koko Hämeen alueella: tapahtumissa, reserviläisten arjessa ja osana paikallista yhteisöä.

Nyt kutsumme myös sinut mukaan. Jokaisella on mahdollisuus vaikuttaa – olipa panos suuri tai pieni. Kiinnostuksesi, ideasi ja resurssisi ovat arvokkaita osia yhteistä kokonaisuutta.

Liity siis Varmistin ry:n jäseneksi ja tule mukaan rakentamaan koko Hämettä yhdistävää turvaverkostoa. Yhdessä pystymme enemmän kuin kukaan yksin.

Jos sinulla on idea tai ehdotus yhteistyöstä, ota rohkeasti yhteyttä: kari.i.mattila@varmistin.fi

Kari I. Mattila
Puheenjohtaja
Varmistin ry

Marko Mantere
Puheenjohtaja
Victor Mike ry

TUE TOIMINTAA – OSTA VARMISTIMEN TUOTTEITA

RK62 tekninen T-paita 33,00 €

Oliivinvihreä T-paita, tekninen neulos 100 % polyesteria. Etupuoella mustalla ja kolmella harmaalla sävyllä silkkipainettu RK-aihe ja Varmistin-logo. Silkkipaino tehty Suomessa. Koot S-XXL.

Varmistimen verkkokaupasta löydät tämän ja monia muita tuotteita

<https://kauppa.varmistin.fi/c/kannatustuotteet>

Varmistimen sotilastarkka-ammunta- päivä Vesivehmaalla

Suoraan syvään päätyyn – tai ainakin sinne päin. Pääasia, että on uutta ja mielenkiintoista. Näin voisi kuvailla 28.6.2025 Vesivehmaan Kenraalinradalla järjestettyä tarkka-ammuntatapahtumaa. Mukaan lukien järjestäjät, tapahtumaan osallistui parikymmentä henkilöä, ja kaikkien kolmen rastin kiertäminen makkaratauon kanssa vei noin viisi tuntia. Kuluneen kesän säihin verrattuna sää suosi yllättävän aurinkoisena ja sateettomana.

Tapahtuman tarkoituksena ei ollut kouluttaa osallistujille aselajin perusteita, vaan havainnollistaa kolmen erilaisen rastityyppisen ammunnan avulla, mitä sotilastarkka-ammunta käytännössä on. Rastit oli toteutettu Suomessa ja ulkomailla yleisesti käytetyllä tavalla, jossa tarkka-ampujapari suorittaa tehtäviä, joissa ammunta yhdistyy muihin lajin vaatimuksiin. Koska osallistujilla oli oletetusti vähän lajin harrastustaustaa, rasteilla annettiin tukea suorituksen aikana, jotta kaikki saattoivat läpäistä ne turvallisesti. Niille, joille aselaji oli vieraampi, lajia voisi verrata SRA-tyyppiin toimintaan – pelkkä hyvä kasa makuulta 150 metrin päähän ei riitä.

Kaikilla rasteilla punaisena lankana, kuten tarkka-ammunnassa yleensäkin, oli parin välinen kommunikaatio. Muita keskeisiä, toistuvia teemoja olivat vaihtelevat ampuma-asetukset ja -alustat sekä kyky löytää, tunnistaa ja varmistaa oikea maali ennen laukaisua. Alla lyhyt kuvaus harjoituksen sisällöstä:

Point Of View -rasti: Ampujan tuli vaihtaa tuliasemaa rakennuksen sisällä ja tuhota oikea maali – ennalta tunnistettu vihollisen ryhmänjohtaja – hyödyntäen ampumasektorin mahdollisuudet. Kaikista tuliasemista ei voinut ampua makuulta, joten tarkka laukaus varmistettiin tripodilla. Tähtäjä toimi asemassa, josta oli laajempi näkymä, ja parin välinen viestintä hoidettiin radiopuhelimella. Oikean maalin tuhoaminen onnistui vain hyvällä yhteistyöllä ja kommunikaatiolla. Rastilla päästiin hyödyntämään myös Varmistimen uutta tähtäyskaukoputkea, jolla pienetkin yksityiskohdat erottuivat tarkasti pitkältä etäisyydeltä. Aseena käytettiin tarkka-ammuntaan rakennettua

CZ457-pienoiskivääriä, koska ampumamatkat olivat lyhyet (50–100 metriä).

Simultaneous Shot -rasti: Sekä ampuja että tähtäjä ampuivat H&K MR308 -itselataavilla DMR-tyyppisillä tarkkuuskivääreillä. Kohteen tunto-merkit opeteltiin ulkoa, minkä jälkeen edettiin metsän suojassa noin 300 metrin päässä vihollisen ryhmitysalueesta sijaitsevaan rakennukseen. Oikean kohteen tunnistamisen jälkeen etäisyys arvioitiin MRAD-ristikkoa käyttäen. High Value -kohde tuhottiin partion molempien jäsenten samanaikaisella laukauksella, jonka jälkeen vetäydyttiin takaisin lähtöpisteeseen. Kiitos rastin aseista kuuluu Tarkka-ampujakilalle, joka halusi tukea tapahtumaa ja aselajin tunnettuutta.

Communication -rasti: Tällä rastilla harjoiteltiin tarkka-ampujaparin peruskommunikaatiota komppanian hyökkäykseen liittyvän tehtävän yhteydessä. Tärkeitä koulutusteemoja olivat siirtyminen maastossa sijaitsevaan tuliasemaan, maastokohteiden nimeäminen, kohteen tun-

nistus sekä keskustelu ammunnan aikana. Ampumaetäisyys oli 500 metriä. Kun kohteet oli tuhottu tai patruunat käytetty, partion tehtävänä oli vetäytyä takaisin lähtöpiisteeseen ja valmistautua siirtymään seuraavaan tehtävään. Päivän pisimmälle amuntamatkanalle oli järjestetty aseeksi Tikka T3x Tac A1 .308 Win.

Tulevaisuudessa tarkka-ammunnan harjoittelumahdollisuudet maakunnissamme paranevat entisestään, kun Hälvälään valmistunee vuoden 2026 aikana uusi 600 metrin rata. Myös MPK:lle Etelä-Suomeen hankitut uudet tarkkuuskiväärit mahdollistavat tulevaisuudessa tarpeellisten tarkka-ammunnan peruskurssien järjestämisen Päijät-Hämeessä ja Kanta-Hämeessä tai niiden lähialueilla. Ohjattu harjoittelu Varmistin ry:n alaisuudessa on haaveissa, kunhan harjoitteluun tarvittava kivääri saadaan tulevaisuudessa hankittua. Osaamista ja TA-kouluttajakurssin käyneitä kouluttajia löytyy jo melko mukavasti – joten lajin tulevaisuus näyttää valoisalta.

Heikki Kultanen

MUISTOKIRJOITUS

Aarne Kumpulainen 1957-2025

Päijäthämäläisten maanpuolustajien hyvin tuntema everstiluutnantti evp. Aarne Kumpulainen menehtyi pitkäaikaisen sairauden murtamana 7. elokuuta. Hän oli syntynyt 7.5.1957 Pielavedellä.

Upseeriuransa jälkeen Aarne teki vielä liki vuosikymmenen uran Maanpuolustuskoulutusyhdistyksessä. Hän toimi Lahden koulutus- ja tukiyksikön päällikkönä sekä myöhemmin koulutuspäällikkönä vuoden 2020 loppuun saakka. Ajanjaksoon sisältyy mm. Hennalan varuskunnan alasajo, mikä toi ison haasteen toiminnan pyörittämiselle. Lahden koulutuspaikka järjesti myös MPK:n ensimmäisen Kotiseutuharjoituksen pilotoinnin vuonna 2019.

Aarne oli henkeen ja vereen ratsuväen miehiä. Hän suoritti varusmiespalveluksensa Hämeen Ratsujääkripataljoonassa vuonna 1978 ja jäi heti opetusupseeriksi. Kadettikoulun jälkeen alkoi työura Lappeenrannassa Uudenmaan rakuunapataljoonassa, mikä oli Aarnen sanoin ”se toiseksi paras vaihtoehto”. Kaksi vuotta hän työskenteli myös Päälystöopistossa,

minkä jälkeen kotikaupunki kutsui ja Lahden Sotilaspiirin esikunta vuonna 1988.

Pv:n organisaatiomuutoksen myötä tehtävät siirtyivät Hämeen Rykmenttiin, minkä joukkoyksikön Hämeen Ratsujääkripataljoonan komentajana hän toimi 2003-2009.

Yleisurheilutuomarina Aarne osallistui monella tasolla Lahden Ahkeran toimintaan. Vuonna 1999 hän toimi yleisurheilujoukkueen johtajana II Military World Games -tapahtumassa Zagrebissa.

Toinen aktiivinen harrastuskohde oli Lions-toiminta, toimien mm. LC Lahti Vesijärven presidenttinä.

Aarne Kumpulainen palkittiin useilla kunnia- ja ansiomerkeillä. Vuoden kadettiupseeriksi hänet nimitettiin vuonna 2009 ja ylennettiin everstiluutnantiksi saman vuonna.

Matti Hilska

Kirjoittaja on Ratsumieskillan vpj. sekä MPK Hämeen tiedottaja

Summer Blade 9.-13.6.2025

VAJ ja kumppanit Tšekeissä

Lauantaina 7.6.2025 kello 10.50 paikallista aikaa suomalainen lentokone laskeutui Prahan lentokentälle. Kyydissä oli kahdeksan Hämeen Maakuntajoukkojen aktiivista reserviläistä isoine matkalaukkuineen. Matka tšekkiläisten reserviläisten sotaharjoitukseen oli alkanut virka-apujoukkue (VAJ) ja huollon erikoistoiminnan osaston (HETO) edustuksella.

VAJ ja HETO pääsivät osaksi 72. Mekanisoidun Pataljoonan sotaharjoitusta ensimmäistä kertaa. Saman pataljoonan taistelijoita on ollut aiempina vuosina Suomessa Sysmän Talvikurssilla.

Prahasta Olomouciin

Lauantaina tutustuimme Prahaan yhteyshenkilöidemme opastamana. Sunnuntaina valmistauduimme harjoitukseen ja matkustimme Prahasta Olomoucien lähellä sijaitsevalle kasarmille. Olomouc on pieni kaupunki, joka sijaitsee vajaan kolmensadan kilometrin ajomatkan päässä Prahasta itään. Sunnuntai-iltana oli vielä harjoituspuhuttelu ja muihin reserviläisiin tutustumista.

Maanantaina harjoitus alkoi kasarmiaamiaisella ja varustamisella. Olisimme saaneet sieltä melkein kaiken mitä maastopuvun päälle tarvitsee, mutta meidän joukkomme oli raahannut pitkälti omat varusteet mukaan lentokoneen painorajoja tuskailleen. Aamupäivällä siirryimmekin jo Tattran lavalla harjoituksen majoitusalueelle, joka oli tällä kertaa pieni mökkikylä vuoriston rinteessä. Iltapäivällä alkoi perustaitojen kouluttaminen, kuten aseenkäsittely ja perustaistelumenetelmät juoksuhaudoissa ja rakennetulla alueella.

Viikko Libaván harjoitusalueella

Harjoitus kesti Libavássa, Moravian alueella, maanantaista perjantaihin, ja se sisälsi nousujohteisesti erilaista ohjelmaa, koulutuksia ja harjoitteita. Keskeisinä teemoina olivat rakennukset ja juoksuhaudat turvallista aseenkäsittelyä unohtamatta. Meidät jaettiin viikon ajaksi kansainvälisiin ryhmiin, joten pääsimme tehokkaasti osaksi tšekkijoukkojen toimintaa yhdessä Tanskan edustuksen kanssa.

Alkuviikosta kävimme läpi perustekniikoita. Paikalliset kouluttajat pitivät hyviä harjoituksia turvallisesta aseenkäsittelystä sekä perustaistelumenetelmistä. Samalla opimme toimimaan uuden ryhmämme kanssa yhdessä.

TRA-harjoituksissa käytettiin samoja menetelmiä kuin meillä Suomessa, mutta eroavaisuuksiakin oli useita. Viikon aikana syntyi hyvää pohtivaa keskustelua ryhmien kesken, kun jaoin joukkomme toimintamalleja toisillemme. Meillä oli usein käytössä paukkupatruunoita, joten harjoituksiin saatiin hyvin pauketta ja tekemisen tunnetta.

Toiminta juoksuhaudoissa on tšekkiläisille hyvin merkittävä osa sotilaan perustaitoja, ja se näkyikin heidän tekemisessään. Saimme paljon harjoitusta ja uusia oppeja tehokkaaseen juoksuhautojen vyöryttämiseen. Koska Libaván puitteet olivat niin hyvät, tekeminen oli tiivistempoista ja mukavaa.

Keskiviikkona istuimme hetkeksi alas kuuntelemaan drone-koulutusta. Kouluttajana toimi yhteyshenkilömme, tšekkiläinen sotilas, joka on ollut Ukrainassa mukana drone-toiminnassa. Saimme hyvin ajantasaisen pikaperehdytyksen tämän hetken drone-malleista ja niiden käyttöta-voista.

Torstai oli harjoituksen viimeinen päivä. Aamu alkoi leirin purkamisella ja ampumaradalle siirtymisellä. Pääsimme ampumaradalle kokeilemaan laajan kattauksen Tšekin armeijan käytössä olevia aseita aina viikon mukana kulke-veista kivääristä ja pistoolista FN Minimi 7.62 NATO-kivää-riin ja CZ Bren 2 PPS 7.62 NATO-tulitukikivääriin, CZ 805G1 -kranaattikivääriä unohtamatta.

Iltapäivällä alkoi viikon soveltava vaihe. Keskiviikkoiltana tulleen käskyn pohjalta oli tarkoitus ottaa kaksi rakennus-ta haltuun vanhalla Neuvostoliiton aikaisella kasarmilla. Ensimmäinen tšekkien johtamana ja toinen suomalaisten. Nämä olivat pidemmät kokonaissuoritukset, joissa jokai-nen pääsi soveltamaan hyvin omaa osaamistaan. Eri kan-sallisuudet saivat näyttää taitonsa johtamisessa ja oppia toisilta. Tässä harjoituksessa oli myös vastaosasto ja aseet oli ladattu UTM-ammuksilla. Näin jokainen tiesi heti, jos tuli ammutuksi. Pieni jännitys ammutuksi tulemisesta nosti mukavasti myös joukon adrenaliinitasoja.

Mitä opimme?

Paljonkin. Vaikka meillä on tšekkien kanssa paljon yhteisiä taitoja, paljon uutta opittiin myös puolin ja toisin. Paluu-matka Suomeen alkoi suurimmalla osalla meistä perjantai-na varusteiden palautuksen jälkeen. Kaksi meidän joukos-tamme jäi vielä Prahaan, ja he tapasivat lauantaina Suomen Tšekin-suurlähettilään Pasi Tuomisen. Hän otti suomalaiset reserviläiset iloisin mielin vastaan omassa residenssissään.

Takaisin Suomeen toimme mukanamme paljon uusia koke-muksia ja oppeja jaettavaksi. Opimme uusia tekniikoita ja taitoja taistelijoina. Lisäksi oli mielenkiintoista nähdä tšek-

kiläistä kulttuuria niin siviili- kuin sotilasympäristössäkkin – hierarkia, kommunikointi, ruoka ja miljö. Vastaanotto ensimmäisestä päivästä saakka oli hyvin lämmin ja avulias. Meitä opastettiin hyvin ystävällisesti kaikessa.

Kommunikoinnin tärkeys ja vaikeus korostui tällä reissulla. Moni tšekkiläinen ymmärtää todella hyvin englantia, mutta ei osaa tai uskalla sitä puhua. Viikon aikana oli monia tilanteita, joissa tarvittiinkin tulkkia. Voit hyvin kuvitella, miten tämä toimii taistelussa, kun ei ole yhteistä kieltä ja käsimerkeissä meidän ok, peukalo ylöspäin, tarkoittaa heillä yhtä vihollista.

Tšekkien kanssa keskustellessa nousi esille, että suomalaisten saapuminen oli arveluttanut tavalla tai toisella monia, joka näkyi alkuun hieman ennakkoluuloina. Kaikki tämä jäi kuitenkin nopeasti pois, kun pääsimme osoittamaan taitomme harjoituksissa ja yhteinen tapa kommunikoida löytyi. Lopulta syntyi uusia ystävyysyksiä, ja voi vain odottaa uusia yhteisiä harjoituksia.

Kiitos hyvästä harjoitusviikosta 72. Mekanisoitu pataljoona – Hrdinsky bojovat, svobodně žít! – Fight Brave! Live Free!

Teksti: Anu Juhola

Kuvat: Kimmo Dammert, Anu Juhola, Janne Liinavirta, Pirkka Mellanen

renta

RENTA LAHTI TARJOAA VARMISTIMEN JÄSENKORTILLA JA PUOLUSTUSVOIMIEN HENKILÖKORTILLA -30% ALENNUKSEN KAIKISTA VUOKRATUOTTEISTA. ALENNUS LASKETAAN OVH-HINNOISTA.

Alennus ei koske henkilönostimia, kaivinkoneita, jyrä, kuormaajia, myyntituotteita, kuljetuksia ja työveloituksia.

LOPETA KONEIDEN MAKUUTTAMINEN JA VUOKRAA NE

WWW.RENTA.FI/LAHTI
040 161 1916 | lahti@renta.fi

VAIKENEVA ERIKOISUPSEERI osa 2

Jatkoa edellisessä Varmistin-lehdessä aloitettuun tarinaan.

VÄLIRAUHASTA JATKOSOTAAN

Neuvostoliiton miehitettyä Baltian maat alkoivat Saksa ja Suomi lähestyä toisiaan. Voimasuhteiden muuttuminen vilkastutti heimoaatteellista toimintaa ja herätti valtiiovallan kiinnostuksen Itä-Karjalaa kohtaan. Presidentti **Risto Ryti** tilasi saksalaisten aloitteesta selvityksen Suomen rajaongelmista. Tohtori Reino Castrén kutsuttiin avustamaan mietinnön laatimista työryhmää.

Toukokuussa 1941 pidettiin heimojärjestöjen kokous, josta kirjattiin muistio Itä-Karjalan asioiden hoidosta sodan varalta. Asiakirjan uskotaan olleen pohjana Reino Castrénin ja everstiluutnantti **Eero Kuussaaren** valmistelemalle ehdotukselle, jonka he esittivät 16. kesäkuuta pääesikunnalle. Se sisälsi suunnitelman heimosotilasosastojen perustamisesta ja Itä-Karjalan sotilashallinnon järjestelystä.

Suomen armeijan pääjoukot hyökkäsivät heinäkuun alussa itärajan ylitse. Ne saavuttivat nopeasti menestystä ja valtasivat elokuun loppuun mennessä talvisodassa menetetyt alueet. Äänisjärvelle ja Syväri-joen eteläpuolelle saakka jatkunut eteneminen liitti joulukuussa Itä-Karjalan Suomen yhteyteen.

Reino Castrén oli komennettu jo ennen sotatoimia johtamaan Itä-Karjalan erillisen sotilashallintolaitoksen perustamista. Hänen vastuualueena oli varsinaisen aluehallinnon suunnittelu kyseisen organisaation pohjalta ja henkilönimitysten valmistelu. Castrén, Kuussaari ja muu asianosainen virkamiehistö joukossaan AKS:n silloinen puheenjohtaja **Vilho Helanen** siirrettiin Kajaaniin, jossa heidän oli lisäksi määrä valmistella inkeriläisistä ja itäkarjalaisista pakolaisista koostuvien heimopataljoonien muodostamista. Tavoitteena oli luoda suomalaisen jääkäriliikkeen kaltainen värväys- ja sotilaskoulutusjärjestelmä.

Heimopataljoonien perustamissuunnitelmat valmistuivat kesäkuun alkupuolella. Sen laatijat kutsuttiin Mikkeeliin päämajaan esittelemään tuotos kenraalimajuri **Aksel Airolle**. Sovittu tapaaminen peruuntui ja vaihtui käskyksi toimittaa asiasta muistio, jota ei koskaan esitelty suullisesti. Saksan hyökätty Neuvostoliittoon Reino Castrén ja muut heimopataljoonan suunnitteluun osallistuneet saivat tiedon, että ylipäällikkö oli hyväksynyt heidän toteutusehdotuksensa.

Kajaanissa viimeisteltyjä sotilashallintolaitoksen toimintamalleja ja henkilövalintoja muutettiin päämajassa käytyjen keskustelujen sekä jääkärieverstiluutnantti **Ragnar Nordströmin** neuvojen perusteella. Uudistettu suunnitelma esiteltiin ylipäällikkö Mannerheimille todennäköisesti 11. heinäkuuta, jolloin hän nimitti Itä-Karjalan hal-

Insinööri majuri Reino Castrén 1908-1981

linnon johtoon vuorineuvos ja everstiluutnantti **Väinö Kotilaisen**.

Erillisen sotilashallintolaitoksen ensisijaisena tehtävänä oli palauttaa järjestys vallatulla alueella ja kehittää sen elinoloja muun Suomen tasolle. Organisaation tuli vastata maa- ja metsätalouspainotteisen elinkeinoelämän nopeasta käynnistämisestä ja kansanhuollosta. Väestöstä eroteltiin suomensukuisiin kuulumattomia kansalaisuuksia ja muita henkilöitä, joiden katsottiin olevan poliittisesti epäluotettavia. Lojaalia ainesta ryhdyttiin valistamaan ja kouluttamaan. Kasvatus- ja sivistystyön tavoitteena oli väestön suomenmielisyyden varmistaminen ja Itä-Karjalan saumaton liittyminen Suomeen.

Reino Castrénista tuli sotilashallintoesikunnan tiedusteluosaston päällikkö. Hänen alaisuudessaan on harjoitettu ainakin hallinnollistaloudellista tiedustelua, sillä sitä varten perustettiin erillinen yksikkö lokakuussa 1941. Tiedusteluosaston tärkein tehtävä oli kerätä Itä-Karjalan historiaa ja osoittaa sitä kautta paikallisen kulttuurin yhteys suomalaiseen. Tieteellisillä tuloksilla ja niiden tulkinnoilla pohjustettiin oikeutta liittää alue sodan jälkeen Suomeen. Reino Castrén sai huomattavaa apua historioitsija **Pentti Renvallilta**, joka nimitettiin sotasaalisarkiston päälliköksi. Hänen opastuksellaan siirrettiin muun muassa itäkarjalaista kirjallisuutta Suomeen. Vastaavasti neuvostokirjallisuutta hävitettiin. Yhdessä miehet kokosivat valtaisan heimoaineistojen arkiston.

Sotilashallintoesikunta sijoittui tilapäisesti päämajakaupunki Mikkeliin. Sieltä se siirtyi Joensuuhun, kunnes pääsi muuttamaan vasta maaliskuussa 1943 Itä-Karjalan pääkaupunkiin Petroskoihin, jonka suomalaisvaltaajat nimesivät Äänislinnaksi.

Keväällä 1942 Reino Castrénille annettiin rautatiehallituksen aloitteesta erikoistehtäväksi tutkia rautatieyhteyksien linjavaihtoehtoja Suomen ja Itä-Karjalan välille. Yli 300-sivuinen selonteko valmistui noin vuodessa. Tutkielmassa on tekstin ohella 56 piirrosliitettä ja 137 karttaa, ja se rajautuu maantieteellisesti Kajaani-Vienan Kemi-linjan eteläpuoliselle alueella. Dokumentin alussa esitellään laajasti Itä-Karjalan taloudellisen kehityksen mahdollisuuksia. Ehdotettuja ratasuuntauksia ja rintamaratoja on yhteensä 28. Niiden lisäksi tutkimus sisältää olemassa olleen rataverkon perusparannustarpeet ja jatkoyhteyksien rakentamissuunnat, joista osa toteutettiin esityksiensä mukaisesti.

Rautatietutkimuksen jälkeen insinööriupseeri siirrettiin radankorjauskomppanian päälliköksi. Vuoden 1944 alussa hänet komennettiin takaisin päämajan tiedusteluosastoon tutkimaan Neuvostoliiton sotapotentialia tieteellisen ja teknisen kehityksen näkökulmasta. Toimeksiantoa lienee taustoittanut Saksan tappiota enteilleet sotatapahumat. Neuvostojohdon tiedettiin lisäksi luvanneen hyökätä samanaikaisesti idästä, mikäli liittoutuneet tekisivät maihinnousun Euroopan länsirannikolle.

Tiedusteluosasto sai kevään mittaan havaintoja vihollisen lisääntyvästä aktiivisuudesta Leningradin alueella. Suomen sodanjohto uskoi tiedoista huolimatta venäläisten ensisijaiseksi tavoitteeksi Berliiniin ja keskittävän hyökkäysvoimansa tälle suunnalle. Neuvostoliiton sotapotentialia koskevilla tutkimuksilla voidaan olettaa olleen käyttöä, kun puna-armeija vastoin odotuksia aloitti kesäkuun 9. suurhyökkäyksensä Karjalan kannaksella.

Massiivisen offensiivin pysäyttämiseksi Suomen täytyi irtottaa Itä-Karjalassa olleet armeijansa pääjoukot ja vahvistaa niillä puolustusta Laatokan eteläpuolella. Tilanteen äkillinen muuttuminen päätti asemasotavaiheen ja pakotti suomalaiset vetäytymään Itä-Karjalasta.

Puna-armeijan ylivoimainen murtoyritys kyettiin pysäyttämään ankarien torjuntataisteluiden tuloksena. Tiedusteluosastolla lienee ollut tietoa, jonka mukaan Neuvostoliitto tavoitteli välirauhaa Suomen miehittämisen sijasta.

Loppukesällä 1944 tiedusteluosaston päällikkö sai jälleen erikoislaatusen toimeksiannon. Hän ryhtyi sen perusteella kartoittamaan laajamittaisesti eduskunnan, puolueiden ja kansalaisten poliittisia asenteita sekä yhteyksiä ulkomaihin. Toisena tutkimuskohteena oli kansainvälisen taloustilanteen kehittyminen.

SUOJAAN MEREN YLI

Suomalaiset aloittivat viimeistään keväällä 1944 varautumisen maata uhkaavaan Neuvostoliiton miehitykseen.

Tiedustelutoiminnan turvaamiseksi valmisteltiin huippusalainen operaatio Stella Polaris, jonka puitteissa välineistöä, arkistoja ja henkilöstöä siirrettiisiin Ruotsiin.

Operaatio käynnistettiin venäläisten asettamien rauhanehtojen tultua päämajan tietoon syyskuussa 1944. Österfjärdin ja Uudenkaupungin satamissa odottaviin laivoihin lastattiin satoja laatikoita, joihin oli pakattu tiedustelulustoa ja tiedostomateriaaleja. Rahdin joukossa oli muun muassa osa Reino Castrénin ja Pentti Renvallin keräämästä Itä-Karjalan kansantieteellisestä kokoelmasta sekä Karjala-arkistoksi kutsuttu kokonaisuus.

Erittäin salainen hanke toteutettiin yhteistyössä Ruotsin puolustusesikunnan ja radiotiedustelupalvelun kanssa. Puolueettoman länsinaapurin motiivina oli saada arvokkaita ensikäden tiedustelutietoja Neuvostoliiton toiminnasta ja aikeista. Ruotsalaisille avautui lisäksi mahdollisuus hankkia suomalaisten teknisiä tiedustelulaitteita ja palkata näiden parhaimpia asiantuntijoitaan palvelukseensa. Ruotsi sitoutui säilyttämään huippusalaista materiaalia, mutta toiveista huolimatta esti suomalaisten oman tiedustelutoiminnan jatkamisen alueeltaan. Aineistot mikrofilmattiin ja myytiin myöhemmin länsivaltojen ja Japanin tiedusteluelimille. Osa niistä on päätynyt Yhdysvaltojen kansallisen turvallisuusviraston, NSA:n historialliseen salakirjoituskokoelmaan.

Reino Castrén pysytteli tiettävästi Suomessa, mutta hänen vaimonsa **Paula Castrén-Saikkonen** nousi 8. lokakuuta perheen kahdeksan lapsen ja siskonsa kanssa laivaan Pohjanmaan rannikolla. Alus suuntasi Ruotsiin lastinaan suljettuja puulaatikoita. Castréneiden seurueen lisäksi matkustajina oli muitakin henkilöitä, joiden voidaan olettaa paenneen Suomen epävarmaa tilannetta.

Pari viikkoa aiemmin järjestetyllä Stella Polaris -evakuoinnilla Suomesta poistui yhteensä noin 750 ihmistä. Tiedusteluväellä oli perheenjäsenet mukanaan, vaikka Ruotsi ilmoitti ottavansa vastaan vain pieniä ihmisryhmiä. Ehtoa rikottiin tarkoituksena estää lähiomaisten joutuminen panttivangeiksi.

Stella Polariksen suomalaiset saapuivat Ruotsiin ilman viisumeita ja muita matkustusasiakirjoja. Tämä aiheutti päänsäivästä Ruotsin rajaviranomaisille, mutta tilanne ratkesi ulkoministerin annettu poikkeusluvan päästä tulijat maahan ilman tullitarkastuksia.

Perheen äiti, kuusi sisarusta ja heidän tätinsä palasivat takaisin Suomeen vuoden vaihteen jälkeen. Pojista kaksi jäi Ruotsiin vuoteen 1946 saakka. He oleskelivat maassa muiden Suomesta lähetettyjen sotilapsien tapaan, vaikka eivät kuuluneet virallisen järjestelmän piiriin.

Venäläisten kanssa solmittiin 19. syyskuuta välirauhansopimus. Rauhanehtojen perusteella piti lakauttaa suojeluskunnat ja lukuisia muita isänmaallisia järjestöjä. AKS:n toiminta lopetettiin valtioneuvoston päätöksellä ennen kuin valvontakomissio ehti sitä vaatia.

Suomessa oleskelevien neuvostokansalaisten palauttamiset laittoivat heimopataljoonien miehistöt tukalaan asemaan. Neuvostoliitto tulkitsi Suomen armeijaan vapaaehtoisesti liittyneet itäkarjalaiset, inkeriläiset, virolaiset ja muut vähemmistökansalaisuudet suomalaisten sotavangeiksi. Käytännössä miehiä odotti itärajan takana syyte maanpetturuudesta.

Sukulaiskansojen aseveljet suljettiin vankileireihin odottamaan kuljetusta Neuvostoliittoon. Osa heistä pääsi paikenemaan. Valvontakomissio syytti suomalaisten vartiomiestöjen katsoneen karkaamisia läpi sormiensa ja vaati heille rangaistuksia. Heimopataljoonien kokoamiseen osallistuneet tahot järjestivät karanneille piileskelypaikkoja ja ohjasivat heitä Ruotsin sekä Norjan puolelle. AKS:n osuutta voidaan pitää merkittävänä, sillä järjestön pappisjäsenet loivat valeidentiteettejä väärentämällä sodassa menetettyjen alueiden kirkonkirjoihin uusia henkilötietoja. Juonessa mukana olleet nimismiehet kirjoittivat henkilöllisyystodistuksia tekaistujen papintodistusten perusteella.

PIDÄTYS PÄÄESIKUNNASSA

Reino Castrén jatkoi välirauhan solmimisen jälkeen poliittisten asenteiden ja kansainvälisen taloustilanteen kehittymisen tutkimista. Työskentely päättyi 7. syyskuuta 1945 valtiollisen poliisin suorittamaan pidätykseen. Valpo oli kansallinen turvallisuusorganisaatio, joka muodostettiin valvontakomission myötävaikutuksella kommunisteista ja muista neuvostomyönteisistä henkilöistä.

Kansallisarkistossa säilytettävissä Valpon luetteloissa pidätyksen syyksi on merkitty epäily osallistumisesta vakoiluun. Reino Castrénin todetaan tutkineen muun muassa Neuvostoliiton teollisuushallintoa, kollektiivijärjestelmää, liikenne- ja vähemmistöpolitiikkaa sekä pakolaisten asemaa. Pidätyksen jatkamista tutkintavankeudella perusteltiin liitännällä tapaus asekatkentaan.

Tutkintavankeuden venyttäminen kahteen vuoteen ja kolmeen kuukauteen oli vastoin vallitsevaa oikeuskäsitystä ja rikoslakia. Ajan pituus kertoo pidätyksestä ensimmäisten joukossa ja Valpon halusta pitää kyvykäs tiedustelumies telkien takana. Lisämotiiveiksi on lueteltu aktiivinen AKS- ja suojeluskuntatoiminta, yhteydet Neuvostoliiton vähemmistökansojen vapautta ajavaan Prometheus-järjestöön sekä kuuluminen SS-Vapaaehtoistoimikuntaan, joka huolehti Saksan armeijassa palvelevan suomalaisen SS-pataljoonan asioista.

Reino Castrénin lapset muistavat käyneensä tapaamassa isäänsä, joka istui ilman tuomiota Sörnäisten vankilassa muiden asekatkennästä syytettyjen kanssa. Oikeudenkäyn-

tiä jouduttiin odottamaan tutkimusten laajuuden ja syytettyjen suuren lukumäärän takia. Tapausten käsittelyä varten laadittiin taannehtiva laki, jota sovellettiin keväällä 1948 alkaneissa oikeuden istunnoissa.

Päämajaportaan oikeudenkäynnissä, 9. huhtikuuta sotayli-oikeus hylkäsi Reino Castrénin vastaan esitetyt syytteet osallisuudesta asekatkentaan ja määräsi hänet vapautettavaksi. Yhteys operaatioon oli kuitenkin ollut olemassa. Kätkentäorganisaatio oli lähestynyt Castrénia ja tarjonnut tälle tehtävää poliittisen tiedustelun yhdysmiehenä. Hän suostui ehdotukseen, mutta toiminta katsottiin varsinaiseen asekatkentaan kuulumattomaksi. Käytännössä Castrén sai asekatkennän tukilinjan kautta tietoja kansalaisten mielialoista. Vastineeksi hän luovutti luotettavaa tutkimusaineistoa tilanteen kehittymisestä Suomessa ja ulkomailla edelleen maakuntiin levitettäväksi.

TAKAISIN SIVIILITOIMIIN

Elämä palasi sotavuosien ja pitkän vankeusajan jälkeen arkiin uomiinsa. Reservin insinöörimajurina kotiutunut tekniikan tohtori nimitettiin Helsingin liikennelaitoksen tekniseksi apulaisjohtajaksi ja vuonna 1956 esikaupunkiliikenteen suunnittelukomitean päälliköksi.

AKS:n entinen jäsenistö oli pitänyt yhteyttä toisiinsa järjestön lakkauttamisesta huolimatta. Moni heistä vaikutti sotien jälkeen korkeissa viroissa poliitikkoina, pappeina, upseereina ja eri alojen johtavina asiantuntijoita. Vuonna 1958 perustettiin AKS:n perinneyhdistys Kerho 22. Reino Castrén osallistui tiiviisti yhdistyksen toimintaan. Hän menehtyi 2. joulukuuta 1981 palatessaan kerhon kokouksesta yhtä matkaa kenraaliluutnantti **Reino Arimon** kanssa. Miehet olivat vain hetkeä aikaisemmin erkaantuneet eri suuntiin Helsingin Vanhan Kirkon kohdalla.

Vaitonaisen tiedustelijan mukana meni paljon tietoa talvi- ja jatkosodasta sekä niitä edeltäneistä ajoista. **Jouko Castrénin** etsiessä isäänsä koskevia asiakirjoja sota-arkistosta hän löysi ainoastaan kantakortin, jossa henkilö on merkitty palvelukseen kelpaamattomaksi suuren likinäköisyyden takia.

Asiaa ihmeteltäessä arkiston johtaja totesi Reino Castrénin kuuluvan heihin, joiden tietoja ei ole tallessa. Todennäköisesti ne on tuhottu muun salaisen tiedustelumateriaalin mukana, kun Suomen armeija vetäytyi Itä-Karjalasta ja valmisteli Stella Polaris -operaatiota.

Artikkeli on lyhennetty versio Marko Taavilan toimittamasta Härkätieta opintielle -Castrén-suvun henkilöitä ja vaiheita -kirjan tekstistä (Otava 2015).

Varmistimen tunnus, hihamerkki 10,00 €

Varmistimen tunnus hihamerkinä. Velcrotausta (koukku-puoli), muotoonleikattu. Mitat 55 mm x 45 mm. Vihreä tausta ja musta kuvio tai valkoinen tausta ja sininen kuvio.

<https://kauppa.varmistin.fi/c/kannatustuotteet>

VARMISTIN 2025

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania